

Fra en flyvedag 22. maj 1961 i Københavns Svæveflyveklub,

skrevet af Børge O. Hansen i klubbladet.

På dette tidspunkt fløj man fra 2 pladser, nemlig Roskilde Eksercerplads med spilstarter og fra Allerød Flyveplads (Møllemosen) med flyslæb.

Man har af og til en af disse dage, hvor heldet følger een hele dagen. Jeg vågnede tidligt om morgenen, kiggede ud og så et temmeligt kedeligt vejr. Efter morgenkaffen så det dog noget bedre ud. Vi pakkede madposen, hoppede ind i Citroen'en, og en halv time efter var vi på Møllemosen. Der stod planerne udenfor hangaren, og en del svævere stod og kiggede efter den bagside, der skulle komme ind. Den kom, og vi ville selvfølgelig alle gerne flyve. De, der stod for tur, blev sorteret fra, og der blev trukket lod, og her smilede heldet til mig for første gang.

OY-FAX mange år senere på Ejstruphede Svæveflyveplads.

Der kom flere forslag, og jeg valgte hurtigt en returflyvning til Ringsted. Startattesten blev skrevet, på med skærmen, fotograferet, apparatet i lommen, på med hooden, og jeg fandt mig da siddende i Ka-8'eren, der blev koblet, vinket og Borup hev til. På vejen op var der kun nogle enkelte puf. Der var ligesom ikke rigtig gang i den endnu. I ca. 600 m fik jeg dog et kraftigt stød, og jeg stod af. Rundt med spanden, men jeg fandt ingen boble og kunne kun lige holde den på 0. Jeg havde sluppet et stykke øst for pladsen og drev længere mod øst, hvor jeg kunne se ned til Birkerødderne. Nå, jeg måtte se at komme hjemad og stak så vestover. Det gik stille og roligt nedad, men endeligt skete der noget.

4 m synk, 5 m synk og så kom det, pludselig stod variometeret på 1½ m stig, og så gik det endeligt opad, efter nogle sving 2½ m stig, ja, ja, nu kan du da nå hjem, tænkte jeg. Basis lå i 800 m, og jeg gik ind mod pladsen, som jeg nåede i 600 m. Det var en aftale, at jeg skulle ind over pladsen af hensyn til en evt. hastighedsflyvning.

Jeg besluttede mig først nu til at stikke af, da det så ret godt ud. Et stykke mod syd fik jeg igen nap i en, dog var termikken ikke særlig kraftig, først ½ m, og så steg den jævnt til 2½ m ved loftet, som nu lå i 1000 m. Og så mod syd igen, næste gang nåede jeg 1400 m. Humøret var steget tilsvarende. Jeg befandt mig ud for Værløse (her skulle jeg senere på dagen få humøret langt under 0), og nu kurs sydpå igen. Da jeg kom et stykke fri af skyen, jeg lå under, så det bogstaveligt talt sort ud. Det var fuldstændigt overskyet, så langt øjet rakte. Roskilde Fjord havde som så ofte før ødelagt al termik. Da jeg fik samlet mig lidt sammen og så, at jeg befandt mig lidt NV for Hedehusene, besluttede jeg at gå til Roskilde.

Så begyndte mit livs længste indflyvning. Jeg nåede pladsen i ca. 200 m, men jeg havde dog forinden set via skygger på jorden, at der var en åbning lige vest for pladsen. Dette skulle prøves, lidt efter kom solen atter frem for første gang i lang tid, synes jeg da, og lidt længere fremme endnu en skygge på jorden. Jeg prøvede, og i ca. 150 m viste variometeret kun + 20 cm stig, men dog +. Efter et par forsigtige sving var der stadig 20 cm, og jeg steg roligt opad. Nede på pladsen lå en Baby, og en Rhönlerche var ved at starte. Da den koblede, lå den noget højere end jeg, men jeg havde fat, og da jeg igen var over pladsen, var højden 400 m, og jeg lå i 1½ m stig, det gik igen opad.

I ca. 1000 m fik jeg øje på et plan lidt over mig, det var en fra Havdrup, og jeg nåede ham i 1400 m. Jeg tørrede sveden af panden og gik sydover igen. Fra nu af gik det godt. Over Osted fik jeg igen nap med 2 m, som steg jævnt til 5 - 5 m ved loftet, som nu lå i 1700 m. Nu kunne jeg da nå Ringsted. Jeg gik lige på og nåede målet i 1000 m. Efter et par runder fotograferede jeg jernbaneområdet (det med at fotografere og flyve samtidig skal jeg huske at øve mig lidt på), og efter et forhåbentlig vellignende fotografi vendte jeg næsen hjemad. Jeg fik løft lige uden for Ringsted og tog selvfølgelig med op til toppen, hvor jeg traf 2 lokale svævere, jeg vippede med vingerne, og de hilste igen. Ved Osted nåede jeg igen 1700 m og skred så mod Roskilde ad hovedvejen og var der i ca. 800 m. Med en god boble steg jeg til tops til 1500 m og forlod så Roskilde.

Igen skulle jeg forbande fjorden langt væk. Den havde taget alt. Men nu var der solskin og smørluft. Jeg havde siddet og stirret på variometeret i lang tid. Konstant synk og da jeg igen nåede Værløse, var højden 400 m. Jeg havde opgivet at komme hjem, men pludselig mærkede jeg små vibrationer i planet, og variometeret gik op på -20 cm. Jeg prøvede en runde, jo det steg til 0, ja endda lidt over og så igen lidt under, op på højkant, så var der 0 hele vejen rundt. Jeg halede mig fast 5-6 omgange. tjattede lidt til højdemåleren, og den gik 10 m ned. Av, den går ikke, jeg rettede op og gik lige mod Møllemosen, som jeg næsten kunne se. Nu tænkte jeg kun på at nå så langt som muligt af hensyn til transporten.

Jeg var efterhånden ned i 350 m og så mig om efter en landingsplads. Der lå en god stor mark et stykke fremme. Da jeg nåede den, søgte jeg lidt længere fremme, hvor der så ud til at være egnet. I min iver efter at søge landingsplads, havde jeg helt glemt instrumenterne, da mit øje, vel af gammel vane, strejfede variometeret, stirrede jeg som en besat på det. Det viste 20 cm stig. Aldrig har jeg reageret så hurtigt, op på 45 grader, jo, om ikke den var der, 20 cm stig hele vejen rundt, lidt efter ½ m og så 1 m.

Hurra! Jeg steg, og da jeg nåede 800 m, gik jeg fra 2 m stig, da jeg nu tydeligt kunne se Møllemosen.

Med 100 km/t gik jeg ind over pladsen i 400 m. højde og landede så, hvor jeg var startet. Efter de sidste nervepirrende minutter trak jeg atter vejret normalt. Samtidig kom Kaj V. Petersen kørende ind på pladsen, ønskede mig velkommen og fotograferede mig for anden gang den dag. Det er ligesom jeg ser stolt ud på det sidste foto.

Ja, ja - jeg ved godt, at det ikke var hverken Danmarks- eller verdensrekord, men det er sådan en tur, der gør svæveflyvningen til den dejlige sport, den er.

Og så kommer man af med en hel del opsparede mindreværdskomplekser.

Børge O. Hansen